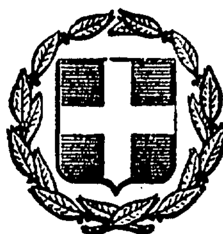

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1985	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 45

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1532

Κύρωση τοῦ Διεθνοῦς Συμφώνου γιὰ τὰ οἰκονομικά κοινωνικὰ καὶ μορφωτικὰ δικαιώματα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο πρώτο.

Κυρώνεται καὶ ἔχει τὴν ἰσχὺ ποὺ ὁρίζει τὸ ἄρθρο 28 παράγρ. 1 τοῦ Συντάγματος τὸ Διεθνὲς Σύμφωνο γιὰ τὰ οἰκονομικά, κοινωνικὰ καὶ μορφωτικὰ δικαιώματα ποὺ ὑπογράφτηκε στὴ Νέα Ὑόρκη στὶς 19 Δεκεμβρίου 1966 μὲ τὴ φροντίδα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 13 αὐτοῦ.

Τὸ κείμενο τοῦ Συμφώνου σὲ πρωτότυπο στὴν Ἀγγλικὴ γλώσσα καὶ σὲ μετάφραση στὴν Ἑλληνικὴ ἔχει ὡς ἑξῆς:

INTERNATIONAL COVENANT ON ECONOMIC, SOCIAL AND CULTURAL RIGHTS

The States Parties to the present Covenant

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the inherent dignity and of the equal and inaliénable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the word,

Recognizing that these rights derive from the inherent dignity of the human person,

Recognizing that, in accordance with the Universal Declaration of Human Rights, the ideal of free human beings enjoying freedom from fear and want can only be achieved if conditions are created whereby everyone may enjoy his economic, social and cultural rights, as well as his civil and political rights,.

Considering the obligation of States under the Charter of the United Nations to promote universal respect for, and observance of, human rights and freedoms.

Realizing that the individual, having duties to other individuals and to the community to which he belongs is under a responsibility to strive for the promotion and observance of the rights recognized in the present Covenant,

Agree upon the following articles:

PART I

Article 1

1. All peoples have the right of self-determination. By virtue of that right they freely determine their political status and freely pursue their economic, social and cultural development.

2. All the people may, for their own ends, freely dispose of their natural wealth and resources without prejudice to any obligations arising out of international economic co-operation, based upon the principle of mutual benefit, and international law. In no case may a people be deprived of its own means of subsistence.

3. The States Parties to the present Covenant, including those having responsibility for the administration of Non-Self-Governing and Trust Territories, shall promote the realization of the right of self-determination, and shall respect that right, in conformity with the provisions of the Charter of the United Nations.

PART II

Article 2

1. Each State Party to the present Covenant undertakes to take steps, individually and through international assistance and co-operation, especially economic and technical, to the maximum of its available resources, with a view to achieving progressively the full realization of the rights recognized in the present Covenant by all appropriate means, including particularly the adoption of legislative measures.

2. The States Parties to the present Covenant undertake to guarantee that the rights enunciated in the present Covenant will be exercised without discrimination of any kind as to race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

3. Developing countries, with due regard to human rights and their national economy, may determine to what extent they would guarantee the economic rights recognized in the present Covenant to non-nationals.

Article 3

The States Parties to the present Covenant undertake to ensure the equal right of men and women to the enjoyment of all economic, social and cultural rights set forth in the present Covenant.

Article 4

The States Parties to the present Covenant recognize that, in the enjoyment of those rights provided by the State in conformity with the present Covenant, the State may subject such rights only to such limitations as are determined by law only in so far as this may be compatible with the nature of these rights and solely for the purpose of promoting the general welfare in a democratic society.

Article 5

1. Nothing in the present Covenant may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of any of the rights or freedoms recognized herein, or at their limitation to a greater extent than is provided for in the present Covenant.

2. No restriction upon or derogation from any of the fundamental human rights recognized or existing in any country in virtue of law, conventions, regulations or custom shall be admitted on the pretext that the present Covenant does not recognize such rights or that it recognizes them to a lesser extent.

PART III

Article 6

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right to work, which includes the right of everyone to the opportunity to gain his living by work which he freely chooses or accepts and will take appropriate steps to safeguard this right.

2. The steps to be taken by a State Party to the present Covenant to achieve the full realization of this right shall include technical and vocational guidance and training programmes, policies and techniques to achieve steady economic, social and cultural development and full and productive employment under conditions safeguarding fundamental political and economic freedoms to the individual.

Article 7

The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to the enjoyment of just and favourable conditions of work, which ensure, in particular:

(a) Remuneration which provides all workers, as a minimum, with:

(i) Fair wages and equal remuneration for work of equal value without distinction of any kind, in particular women being guaranteed conditions of work not inferior to those enjoyed by men, with equal pay for equal work;

(ii) A decent living for themselves and their families in accordance with the provisions of the present Covenant;

(b) Safe and healthy working conditions;

(c) Equal opportunity for everyone to be promoted in his employment to an appropriate higher level, subject to no considerations other than those of seniority and competence;

(d) Rest, leisure and reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay, as wall as remuneration for public holidays.

Article 8

1. The States Parties to the present Covenant undertake to ensure:

(a) The right of everyone to form trade unions and join the trade union of his choise, subject only to the rules of the organization concerned, for the promotion and protection of his economic and social interests. No restrictions may be placed on the exercise of this right other than those prescribed by law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public order or for the protection of the rights and freedoms of others;

(b) The right of trade unions to establish national federations or confederations and the right of the latter to form or join international trade-union organizations;

(c) The right of trade unions to function freely subject to no limitations other than those prescribed by law and which are necessary in a democratic society in the interests of national or public order or for the protection of the rights and freedoms of others;

(d) The right to strike, provided that it is exercised in conformity with the laws of the particular country.

2. This article shall not prevent the imposition of lawful restrictions on the exercise of these rights by members of the armed forces or of the police or of the administration of the State.

3. Nothing in this article shall authorize States Parties to the International Labour Organisation Convention of 1948 concerning Freedom of Association and Protection of the Right to Organize to take legislative measures which would prejudice, or apply the law in such a manner as would prejudice, the guarantees provided for in that Convention.

Article 9

The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to social security, including social insurance.

Article 10

The States Parties to the present Covenant recognize that:

1. The widest possible protection and assistance should be accorded to the family, which is the natural and fundamental group unit of society, particularly for its establishment and while it is responsible for the care and education of dependent children. Marriage must be entered into with the free consent of the intending spouses.

2. Special protection should be accorded to mothers during a reasonable period before and after childbirth. During such period working mothers should be accorded paid leave or leave with adequate social security benefits.

3. Special measures of protection and assistance should be taken on behalf of all children and young persons without any discrimination for reasons of parentage or other conditions. Children and young persons should be protected from economic and social exploitation. Their emploment in work harmful to their morals or health or dangerous to life or likely to hamper their normal development should be punishable by law. States should also set age limits below which the paid employment of child labour should be prohibited and punishable by law.

Article 11

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to an adequate standard of living for himself and his family, including adequate food, clothing and housing, and to the continuous improvement of living conditions. The States Parties will take appropriate steps to ensure the realization of this right, recognizing to this effect the essential importance of international co-operation based on free consent.

2. The States Parties to the present Covenant, recognizing the fundamental right of everyone to be free from hunger, shall take, individually and through international co-operation, the measures, including specific programmes, which are needed:

(a) To improve methods of production, conservation and distribution of food by making full use of technical and scientific knowledge, by disseminating knowledge of the principles of nutrition and by developing or reforming agrarian systems in such a way as to achieve the most efficient development and utilization of natural resources;

(b) Taking into account the problems of both food-importing and food-exporting countries, to ensure an equitable distribution of world food supplies in relation to need.

Article 12

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to the enjoyment of the highest attainable standard of physical and mental health.

2. The steps to be taken by the States Parties to the present Covenant to achieve the full realization of this right shall include those necessary for:

(a) The provision for the reduction of the stillbirth-rate and of infant mortality and for the healthy development of the child;

(b) The improvement of all aspects of environmental and industrial hygiene;

(c) The prevention, treatment and control of epidemic, endemic, occupational and other diseases;

(d) The creation of conditions which would assure to all medical service and medical attention in the event of sickness.

Article 13

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to education. They agree that education shall be directed to the full development of the human personality and the sense of its dignity, and shall strengthen the respect for human rights and fundamental freedoms. They further agree that education shall enable all persons to participate effectively in a free society, promote understanding, tolerance and friendship among all nations and all racial, ethnic or religious groups, and further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.

2. The States Parties to the present Covenant recognize that, with a view to achieving the full realization of this right:

(a) Primary education shall be compulsory and available free to all;

(b) Secondary education in its different forms, including technical and vocational secondary education, shall be made generally available and accessible to all by every appropriate means, and in particular by the progressive introduction of free education;

(c) Higher education shall be made equally accessible to all, on the basis of capacity, by every appropriate means, and in particular by the progressive introduction of free education;

(d) Fundamental education shall be encouraged or intensified as far as possible for those persons who have not received or completed the whole period of their primary education;

(e) The development of a system of schools at all levels shall be actively pursued, an adequate fellowship system shall be established, and the material conditions of teaching staff shall be continuously improved.

3. The States Parties to the present Covenant undertake to have respect for the liberty of parents and, when applicable, legal guardians, to chose for their children schools, other than those established by the public authorities, which conform to such minimum educational standards as may be laid down or approved by the State and to ensure the religious and moral education of their children in conformity with their own convictions.

4. No part of this article shall be construed so as to interfere with the liberty of individuals and bodies to establish and direct educational institutions, subject always to the observance of the principles set forth in paragraph 1 of this article and to the requirement that the education given in such institutions shall conform to such minimum standards as may be laid down by the State.

Article 14

Each State Party to the present Covenant which, at the time of becoming a Party, has not been able to secure in its metropolitan territory or other territories under its jurisdiction compulsory primary education, free of charge, undertakes, within two years, to work out and adopt a detailed plan of action for the progressive implementation, within a reasonable number of years, to be fixed in the plan, of the principle of compulsory education free of charge for all.

Article 15

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone:

(a) To take part in cultural life;

(b) To enjoy the benefits of scientific progress and its applications;

(c) To benefit from the protection of the moral and material interests resulting from any scientific, literary or artistic production of which he is the author.

2. The steps to be taken by the States Parties to the present Covenant to achieve the full realization of this right shall include those necessary for the conservation, the development and the diffusion of science and culture.

3. The States Parties to the present Covenant undertake to respect the freedom indispensable for scientific research znd creative activity.

4. The States Parties to the present Covenant recognize the benefits to be derived from the encouragement and development of international contacts and co-operation in the scientific and cultural fields.

PART IV

Article 16

1. The States Parties to the present Covenant undertake to submit in conformity with this part of the Covenant reports on the measures which they have adopted and the progress made in achieving the observance of the rights recognized herein.

2. (a) All reports shall be submitted to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies to the Economic and Social Council for consideration in accordance with the provisions of the present Covenant.

(b) The Secretary-General of the United Nations shall also transmit to the specialized agencies copies of the reports, or any relevant parts therefrom, from States Parties to the present Covenant which are also members of these specialized agencies in so far as these reports, or parts therefrom, relate to any matters which fall within the responsibilities of the said agencies in accordance with their constitutional instruments.

Article 17

1. The States Parties to the present Covenant shall furnish their reports in stages, in accordance with a programme to be established by the Economic and Social Council within one year of the entry into force of the present Covenant after consultation with the States Parties and the specialized agencies concerned.

2. Reports may indicate factors and difficulties affecting the degree of fulfilment of obligations under the present Covenant.

3. Where relevant information has previously been furnished to the United Nations or to any specialized agency by any State Party to the present Covenant, it will not be necessary to reproduce that information, but a precise reference to the information so furnished will suffice.

Article 18

Pursuant to its responsibilities under the Charter of the United Nations in the field of human rights and fundamental freedoms, the Economic and Social Council may make arrangements with the specialized agencies in respect of their reporting to it on the progress made in achieving the observance of the provisions of the present Covenant falling within the scope of their activities. These reports may include particulars of decisions and recommendations on such implementation adopted by their competent organs.

Article 19

The Economic and Social Council may transmit to the Commission on Human Rights for study and general recommendation or as appropriate for information the reports concerning human rights submitted by States in accordance with articles 16 and 17, and those concerning human rights submitted by the specialized agencies in accordance with article 18.

Article 20

The States Parties to the present Covenant and the specialized agencies concerned may submit comments to the Economic and Social Council on any general recommendation under article 19 or reference to such general recommendation in any report of the Commission on Human Rights or any documentation referred to therein.

Article 21

The Economic and Social Council may submit from time to time to the General Assembly reports with recommendations of a general nature and a summary of the information received from the States Parties to the present Covenant and the specialized agencies on the measures taken and the progress made in achieving general observance of the rights recognized in the present Covenant.

Article 22

The Economic and Social Council may bring to the attention of other organs of the United Nations, their subsidiary organs and specialized agencies concerned with furnishing technical assistance any matters arising out of the reports referred to in this part of the present Covenant which may assist such bodies in deciding, each within its field of competence, on the advisability of international measures likely to contribute to the effective progressive implementation of the present Covenant.

Article 23

The States Parties to the present Covenant agree that international action for the achievement of the rights recognized in the present Covenant includes such methods as the conclusion of conventions, the adoption of recommendations, the furnishing of technical assistance and the holding of regional meetings and technical meetings for the purpose of consultation and study organized in conjunction with the Governments concerned.

Article 24

Nothing in the present Covenant shall be interpreted as impairing the provisions of the Charter of the United Nations and of the constitutions of the specialized agencies with define the respective responsibilities of the various organs of the United Nations and of the specialized agencies in regard to the matters dealt with in the present Covenant.

Article 25

Nothing in the present Covenant shall be interpreted as impairing the inherent right of all peoples to enjoy and utilize fully and freely their natural wealth and resources.

PART V

Article 26

1. The present Covenant is open for signature by any State Member of the United Nations or member of any of its specialized agencies, by any State Party to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State which has been invited by the General Assembly of the United Nations to become a party to the present Covenant.

2. The present Covenant is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Covenant shall be open to accession by any State referred to in paragraph 1 of this article.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which have signed the present Covenant or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

Article 27

1. The present Covenant shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the thirty-fifth instrument of ratification or instrument of accession.

2. For each State ratifying the present Covenant or acceding to it after the deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or instrument of accession, the present Covenant shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or instrument of accession.

Article 28

The provisions of the present Covenant shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

Article 29

1. Any State Party to the present Covenant may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate any proposed amendments to the States Parties to the present Covenant with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. Amendments shall come into force when they have been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-third majority of the States Parties to the present Covenant in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments come into force they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Covenant and any earlier amendment which they have accepted.

Article 30

Irrespective of the notifications made under article 26, paragraph 5, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in paragraph 1 of the same article of the following particulars :

(a) Signatures, ratifications and accessions under article 26 ;

(b) The date of the entry into force of the presen Covenant under article 27 and the date of the entr into force of any amendments under article 29.

Article 31

1. The present Covenant, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Covenant to all States referred to in article 26.

IN FAITH WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Covenant, opened for signature at New York, on the nineteenth day of December, one thousand nine hundred and sixty-six.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Τὰ Κράτη — Μέλη τοῦ Συμφώνου αὐτοῦ:

Λαμβάνοντας ὑπόψη ὅτι σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ χάρτη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἡ ἀναγνώριση τῆς ἔμφυτης ἀξιοπρέπειας καὶ τῶν ἴσων καὶ ἀναφαίρετων δικαιωμάτων ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας, ἀποτελεῖ τὴ βάση τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο.

Ἀναγνωρίζοντας ὅτι αὐτὰ τὰ δικαιώματα πηγάζουν ἀπὸ τὴν ἔμφυτη ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀτόμου.

Ἀναγνωρίζοντας ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν παγκόσμια δήλωση τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἰδανικό τῶν ἀνθρώπινων ὑπάρξεων ποὺ εἶναι ἐλεύθερα καὶ ἀπαλλαγμένα ἀπὸ τὸ φόβο καὶ τὴ δυστυχία, μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μόνο ἐφόσον δημιουργηθοῦν προϋποθέσεις μὲ τὶς ὁποῖες ὁ καθένας θὰ μπορεῖ νὰ ἀπολαμβάνει τὰ οἰκονομικά, κοινωνικὰ καὶ μορφωτικά του δικαιώματα καθὼς καὶ τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικά του.

Λαμβάνοντας ὑπόψη ὅτι ὁ χάρτης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπιβάλλει στα Κράτη τὴν υποχρέωση νὰ προωθοῦν καὶ νὰ διατηροῦν τὸν παγκόσμιο σεβασμὸ τῶν ἀνθρώπινων δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν.

Ἔχοντας ἀντιληφθεῖ ὅτι τὸ ἄτομο, τὸ ὁποῖο ἔχει καθήκοντα ἀπέναντι στὰ ἄλλα ἄτομα καὶ στὴν ὁλότητα ποὺ ἀνήκει, ἔχει ὑποχρέωση νὰ προσπαθήσει νὰ ἐπιτύχει τὴν προαγωγὴ καὶ τὸ σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων ποὺ ἀναγνωρίζονται μὲ τὸ σύμφωνο αὐτό.

Συμφωνοῦν τὰ ἀκόλουθα:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Ἄρθρο 1.

1. Ὅλοι οἱ λαοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως. Σύμφωνα μὲ τὸ δικαίωμα αὐτὸ καθορίζουν ἐλεύθερα τὸ πολιτικὸ καθεστώς τους καὶ ἐξασφαλίζουν ἐλεύθερα τὴν οἰκονομική, κοινωνικὴ καὶ μορφωτικὴ ἀνάπτυξή τους.

2. Γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τοὺς σκοποὺς αὐτούς, ὅλοι οἱ λαοὶ μποροῦν νὰ διαθέτουν ἐλεύθερα τὸν πλοῦτο καὶ τοὺς φυσικοὺς πόρους τους, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῶν ὑποχρεώσεων ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὴ διεθνὴ οἰκονομικὴ συνεργασία ποὺ στηρίζεται στὴν ἀρχὴ τοῦ ἀμοιβαίου συμφέροντος καὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Σὲ καμιὰ περίπτωση δὲν μπορεῖ ἕνας λαὸς νὰ στερηθεῖ ἀπὸ τὰ δικά του μέσα ἐπιβιώσεως.

3. Τὰ Κράτη ποὺ συμβάλλονται μὲ τὸ Σύμφωνο αὐτό, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Κρατῶν ποὺ ἔχουν τὴν εὐθύνη διοικήσεως ἐπαρχιῶν ποὺ δὲν εἶναι αὐτόνομες ἢ εἶναι κάτω ἀπὸ κηδεμονία, ὑποχρεώνονται νὰ προωθοῦν τὴν πραγματοποίηση τοῦ δικαιώματος τῶν λαῶν γιὰ αὐτοδιάθεση καὶ νὰ σέβονται τὸ δικαίωμα αὐτὸ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ἄρθρο 2.

1. Καθένα ἀπὸ τὰ κράτη ποὺ συμβάλλονται μὲ τὸ Σύμφωνο αὐτὸ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐνεργεῖ τόσο μὲ δικές του προσπάθειες ὅσο καὶ μὲ τὴ διεθνὴ βοήθεια καὶ συνεργασία, ἰδιαίτερα στὸ οἰκονομικὸ καὶ τεχνικὸ πρόγραμμα, μὲ ὅλα τὰ διαθέσιμα μέσα του, μὲ σκοπὸ νὰ ἐξασφαλίσει προοδευτικὰ τὴν πλήρη ἄσκηση τῶν ἀναγνωριζόμενων δικαιωμάτων, χρησιμοποιώντας ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα στὰ ὁποῖα περιλαμβάνεται εἰδικότερα καὶ ἡ λήψη νομοθετικῶν μέτρων.

2. Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουν νὰ ἐγγυηθοῦν ὅτι τὰ δικαιώματα ποὺ περιέχονται σ' αὐτὸ θὰ ἀσκοῦνται χωρὶς ὁποιαδήποτε διάκριση φυλῆς, χρώματος, γένους, γλώσσας, θρησκεύματος, πολιτικῶν ἢ ἄλλων πεποιθήσεων, ἐθνικῆς ἢ κοινωνικῆς προέλευσης, περιουσίας, γεννήσεως ἢ κάθε ἄλλης καταστάσεως.

3. Τὰ Κράτη ποὺ βρίσκονται σὲ ἀνάπτυξη, ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπόψη τὰ δικαιώματα τοῦ ἀτόμου καὶ ἡ ἐθνική τους οἰκονομία, μποροῦν νὰ καθορίσουν ὡς ποιὰ ἔκταση θὰ ἐγγυηθοῦν σὲ μὴ ὑπηκόους τους τὰ ἀναγνωριζόμενα μὲ τὸ Σύμφωνο αὐτὸ δικαιώματα.

Ἄρθρο 3.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ δικαίωμα τῆς ἰσότητας ἄνδρα καὶ γυναίκας σὲ ὅλα τὰ οἰκονομικά, κοινωνικὰ καὶ μορφωτικὰ δικαιώματα ποὺ ἀναφέρονται στὸ Σύμφωνο αὐτό.

Ἄρθρο 4.

Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἀναγνωρίζουν ὅτι ἡ ἀπόλαυση τῶν ἐξασφαλισμένων ἀπὸ τὸ Κράτος δικαιωμάτων μπορεῖ νὰ περιορισθεῖ ἀπὸ τὰ Κράτη μὲ νόμιμους περιορισμοὺς μόνο μέχρι τοῦ σημείου ποὺ ταιριάζει μὲ τὴ φύση τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθεῖ ἡ γενικὴ εὐημερία, μέσα σὲ μιὰ δημοκρατικὴ κοινωνία.

Ἄρθρο 5.

1. Καμιὰ διάταξη τοῦ Συμφώνου αὐτοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἑρμηνευθεῖ ὅτι ὑπονοεῖ πὼς ἔχει δικαίωμα ἕνα Κράτος, μιὰ ὁμάδα ἢ ἕνα ἄτομο νὰ ἐπιδοθεῖ σὲ μιὰ δραστηριότητα ἢ σὲ ἐνέργεια πράξεως ποὺ ἀποβλέπει στὴν καταστροφὴ τῶν ἀναγνωριζόμενων μὲ τὸ σύμφωνο αὐτὸ δικαιωμάτων ἢ ἐλευθεριῶν ἢ σὲ περιορισμοὺς μεγαλύτερους ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ προβλέπονται μὲ τὸ Σύμφωνο.

2. Εἶναι ἀπαράδεκτος ὁποιοσδήποτε περιορισμὸς ἢ παρέκκλιση ἀπὸ τὰ βασικὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι ἀναγνωρισμένα ἢ ἰσχύουν σὲ ὁποιαδήποτε χώρα μὲ νόμους, συμβάσεις, κανονισμοὺς ἢ ἔθιμα, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι τὸ Σύμφωνο αὐτὸ δὲν ἀναγνωρίζει τέτοια δικαιώματα ἢ τὰ ἀναγνωρίζει σὲ μικρότερο βαθμό.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ἄρθρο 6.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἀναγνωρίζουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐργασίας, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει τὸ δικαίωμα κάθε προσώπου νὰ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ κερδίζει τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴ ζωή του μὲ ἐργασία τὴν ὁποία διαλέγει ἢ δέχεται ἐλεύθερα καὶ θὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ.

Τὰ μέτρα στὰ ὁποῖα θὰ προχωρήσει καθένα ἀπὸ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς πλήρους ἀσκήσεως αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος πρέπει νὰ περιλαμβάνουν καὶ τὴν κατάλληλη ἐνημέρωση καὶ τεχνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευση, τὴν ἐκπόνιση προγραμμάτων τακτικῆς καὶ τεχνικῆς γιὰ τὴν ἐξασφάλιση σταθερῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ μορφωτικῆς ἀνάπτυξης καὶ πλήρους ἀποδοτικῆς ἀπασχόλησης, μὲ ὅρους ποὺ νὰ ἐξασφαλίζουν στὰ ἄτομα τὴν ἀπόλαυση τῶν βασικῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐλευθεριῶν.

Ἄρθρο 7.

Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναγνωρίζουν τὸ δικαίωμα κάθε προσώπου νὰ ἀπολαμβάνει δίκαιους καὶ εὐνοϊκοὺς ὅρους ἐργασίας οἱ ὁποῖοι ἐξασφαλίζουν εἰδικότερα:

α) Ἀμοιβὴ ποὺ παρέχει σὲ ὅλους τοὺς ἐργαζόμενους, σὰν ἐλάχιστο ὅριο:

I) Ἕνα μισθὸ δίκαιο καὶ ἀμοιβὴ ἴση μὲ τὴν ἀξία τῆς ἐργασίας χωρὶς καμιὰ διάκριση. Εἰδικότερα οἱ γυναῖκες πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἐγγύηση ὅτι οἱ προσφερόμενοι σ' αὐτὲς ὅροι ἐργασίας δὲν εἶναι κατώτεροι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀπολαμβάνουν οἱ ἄνδρες καὶ νὰ λαμβάνουν τὴν ἴδια ὅπως καὶ αὐτοὶ ἀμοιβὴ γιὰ τὴν ἴδια ἐργασία.

II) Διαβίωση ἀξιοπρεπῆ γιὰ τοὺς ἴδιους καὶ γιὰ τὶς οἰκογένειές τους, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Συμφώνου αὐτοῦ.

β) Ἀσφαλεῖς καὶ ὑγιεινὲς συνθῆκες ἐργασίας

γ) Τὴν ἴδια δυνατότητα γιὰ ὅλους γιὰ τὴν προαγωγή στὴν ἐργασία τους στὴν ἀνώτερη κατηγορία ποὺ τοὺς ἁρμόζει ἀφοῦ ληφθεῖ ὑπόψη στὴν περίπτωση αὐτὴ μόνο ὁ χρόνος ἐργασίας καὶ ἡ ἱκανότητα.

δ) Τὴν ἀνάπαυση, ἄνεση, λογικὸ περιορισμὸ τῆς διάρκειας τῆς ἐργασίας στὶς περιοδικες ἄδειες μὲ ἀποδοχὲς καθὼς καὶ τὴν καταβολὴ τῶν ἡμερῶν ἀργίας.

Ἄρθρο 8.

1. Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναλαμβάνουν νὰ ἐξασφαλίσουν:

α) Τὸ δικαίωμα κάθε προσώπου στὴ σύσταση, μαζὶ μὲ ἄλλα πρόσωπα συνδικάτων καὶ τὴν προσχώρηση στὸ συνδικάτο τῆς ἐκλογῆς του, μὲ τὴ μόνη ἐπιφύλαξη τῶν κανόνων καὶ κανονισμῶν τῆς ὀργάνωσης ποὺ πρόκειται κάθε φορὰ νὰ προσχωρήσουν, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση καὶ προστασία τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν συμφερόντων του. Ἡ ἄσκηση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος δὲν ὑπάγεται παρὰ μόνο στοὺς περιορισμοὺς τοῦ νόμου ποὺ ἀποτελοῦν ἀναγκαῖο μέτρο σὲ μιὰ δημοκρατικὴ κοινωνία γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἐθνικῆς ἀσφάλειας ἢ τῆς δημόσιας τάξης ἢ γιὰ τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν μεταξὺ τῶν ἀτόμων.

β) Τὸ δικαίωμα τῶν συνδικάτων γιὰ τὴ σύσταση ὁμοσπονδιῶν ἢ ἐθνικῶν συνομοσπονδιῶν καὶ τὸ δικαίωμα αὐτῶν γιὰ τὴ σύσταση διεθνῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων καὶ τὴν προσχώρηση σ' αὐτές.

γ) Το δικαίωμα τῶν συνδικάτων νὰ ἀσκοῦν ἐλεύθερα τὴ δραστηριότητά τους, χωρὶς περιορισμούς, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ νόμο καὶ οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν μέτρο ἀναγκαῖο σὲ μιὰ δημοκρατικὴ κοινωνία, γιὰ τὸ καλό της ἐθνικῆς ἀσφάλειας ἢ τῆς δημόσιας τάξης ἢ γιὰ τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων.

δ) Τὸ δικαίωμα ἀπεργίας ποὺ ἀσκεῖται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους κάθε χώρας.

2. Τὸ ἄρθρο αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει νὰ ὑποβάλλεται στοὺς νόμιμους περιορισμοὺς ἡ ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἀπὸ μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τῆς ἀστυνομίας ἢ τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους.

3. Καμιὰ ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν παρέχει στὰ συμβαλλόμενα κράτη τῆς Συμβάσεως τοῦ 1948 τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας γιὰ τὴ συνδικαλιστικὴ ἐλευθερία καὶ τὴν προστασία τοῦ συνδικαλιστικοῦ δικαιώματος, τὸ δικαίωμα νὰ λάβουν νομοθετικὰ μέτρα ποὺ προσβάλλουν —ἢ νὰ ἐφαρμόσουν τὸ νόμο μὲ τρόπο ποὺ μπορεῖ νὰ προσβάλλει— τὶς ἐγγυήσεις ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὴ σύμβαση αὐτή.

Ἄρθρο 9.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἀναγνωρίζουν τὸ δικαίωμα κάθε προσώπου γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἀσφάλεια, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ἄρθρο 10.

Τὰ συμβαλλόμενα μὲ τὸ Σύμφωνο αὐτὸ Κράτη ἀναγνωρίζουν ὅτι:

1. Ἡ μεγαλύτερη κατὰ τὸ δυνατὸ προστασία καὶ βοήθεια πρέπει νὰ παρασχεθεῖ στὴν οἰκογένεια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸ καὶ βασικὸ στοιχεῖο τῆς κοινωνίας, εἰδικότερα γιὰ τὴ δημιουργία της καὶ γιὰ ὅσο χρονικὸ διάστημα εὐθύνεται αὐτὴ γιὰ τὴ συντήρηση καὶ μόρφωση τῶν ἐξαρτημένων παιδιῶν της. Στὸ γάμο πρέπει νὰ συμφωνοῦν ἐλεύθερα οἱ μέλλοντες σύζυγοι.

2. Εἰδικὴ προστασία πρέπει νὰ παρέχεται στὶς μητέρες γιὰ εὔλογο χρονικὸ διάστημα πρὶν καὶ μετὰ τὴ γέννηση παιδιῶν. Οἱ ἐργαζόμενες μητέρες πρέπει νὰ λαμβάνουν κατὰ τὸ ἴδιο διάστημα ἄδεια μὲ ἀποδοχὲς ἢ ἄδεια μὲ ἀνάλογες παροχὲς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Εἰδικὰ μέτρα προστασίας καὶ ἀρωγῆς πρέπει νὰ λαμβάνονται γιὰ ὅλα τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς ἐφήβους, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ σχέση συγγένειας ἢ ἄλλες καταστάσεις. Τὰ παιδιὰ καὶ οἱ ἔφηβοι πρέπει νὰ προστατεύονται ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐκμετάλλευση. Πρέπει νὰ τιμωρεῖται μὲ νόμο ἡ χρησιμοποίησή τους σὲ ἐργασίες ζημιογόνες γιὰ τὴν ἠθική τους ὑπόσταση καὶ τὴν ὑγεία τους ἢ ἐπικίνδυνες γιὰ τὴ ζωή τους ἢ ἐπιβλαβεῖς γιὰ τὴν κανονικὴ ἀνάπτυξή τους. Τὰ Κράτη πρέπει ἀκόμη νὰ καθορίσουν καὶ τὰ ὅρια ἡλικίας κάτω ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἡ ἔμμισθη χρησιμοποίηση παιδικῶν ἐργατικῶν χεριῶν ἀπαγορεύεται καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ νόμο.

Ἄρθρο 11.

1. Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἀναγνωρίζουν τὸ δικαίωμα κάθε προσώπου γιὰ ἕνα ἐπίπεδο διαβιώσεως ἀνεκτὸ γιὰ τὸ ἴδιο καὶ τὴν οἰκογένειά του, συμπεριλαμβανομένης τῆς κατάλληλης διατροφῆς, ἐνδυμασίας καὶ κατοικίας, συγχρόνως δὲ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς συνεχοῦς βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διαβιώσεώς του. Τὰ κράτη θὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴ διασφάλιση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ἀναγνωρίζοντας στὴν περίπτωση αὐτὴ τὴν οὐσιώδη σημασία τῆς διεθνοῦς συνεργασίας, ποὺ βασίζεται στὴν ἐλεύθερη συναίνεση.

2. Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναγνωρίζουν τὸ βασικὸ δικαίωμα κάθε προσώπου γιὰ τὴν προστασία του ἀπὸ τὴν πείνα καὶ θὰ θεσπίσουν μόνα τους ἢ μὲ τὴ διεθνὴ συνεργασία τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν συγκεκριμένων προγραμμάτων:

α) γιὰ τὴ βελτίωση τῶν μεθόδων παραγωγῆς, διατήρησης καὶ διανομῆς τροφίμων, μὲ τὴν πλήρη χρησιμοποίηση ὅλων τῶν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν γνώσεων, μὲ τὴ μετάδοση γνώσεων σχετικῶν μὲ τὶς ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὴ διατροφὴ καὶ μὲ τὴν ἀνάπτυξη ἢ ἀναμόρφωση τῶν ἀγροτικῶν συστημάτων μὲ τρόπο ποὺ διασφαλίζει τὴν καλύτερη ἀξιοποίηση καὶ χρήση τῶν φυσικῶν πόρων.

β) γιὰ τὴ διασφάλιση τῆς δίκαιης κατανομῆς τῶν παγκόσμιων ἀποθεμάτων τροφίμων ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες ποὺ ὑπάρχουν κάθε φορά, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν προβλημάτων ποὺ ἀντιμετωπίζουν τὰ κράτη εἰσαγωγῆς καθὼς καὶ τὰ κράτη ἐξαγωγῆς τροφίμων.

Ἄρθρο 12.

1. Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἀναγνωρίζουν τὸ δικαίωμα κάθε προσώπου νὰ ἀπολαμβάνει τὴν καλλίτερη δυνατὴ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ὑγεία.

2. Τὰ μέτρα ποὺ θὰ λάβουν τὰ συμβαλλόμενα Κράτη, γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς πλήρους ἄσκησης τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ πρέπει νὰ περιλαμβάνουν ἐπίσης καὶ τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα γιὰ τὴ διασφάλιση:

α) Τῆς μειώσεως τῶν θνησιγενῶν βρεφῶν καὶ τῆς θνησιμότητας αὐτῶν καθὼς καὶ τῆς ὑγιεινῆς ἀνάπτυξης τῶν παιδιῶν.

β) Τῆς βελτιώσεως ὅλων τῶν τομέων ὑγιεινῆς τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς βιομηχανικῆς ὑγιεινῆς.

γ) Τῆς προφυλάξεως καὶ θεραπείας ἐπιδημικῶν, ἐνδημικῶν, ἐπαγγελματικῶν καὶ ἄλλων ἀσθενειῶν καὶ τῆς καταπολέμησης αὐτῶν.

δ) Τῆς δημιουργίας συνθηκῶν ποὺ μποροῦν νὰ ἐξασφαλίσουν σὲ ὅλους ἰατρικὲς ὑπηρεσίες καὶ ἰατρικὴ περίθαλψη σὲ περίπτωση ἀσθένειας.

Ἄρθρο 13.

1. Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναγνωρίζουν τὸ δικαίωμα μορφώσεως κάθε προσώπου. Συμφωνοῦν ὅτι ἡ μόρφωση πρέπει νὰ ἀποβλέπει στὴν πλήρη ἀνάπτυξη τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καὶ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀξιοπρέπειάς της καὶ νὰ ἐνισχύει τὸ σεβασμὸ πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὶς θεμελιώδεις ἐλευθερίες. Συμφωνοῦν ἀκόμη ὅτι ἡ μόρφωση πρέπει νὰ καθιστᾶ κάθε πρόσωπο ἱκανὸ νὰ διαδραματίσει ἕνα χρήσιμο ρόλο σὲ μιὰ ἐλεύθερη κοινωνία, νὰ εὐνοεῖ τὴν κατανόηση, τὴν ἀνοχὴ καὶ φιλία μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅλων τῶν φυλετικῶν ὁμάδων, τῶν ἐθνικῶν ἢ θρησκευτικῶν καὶ νὰ ἐνθαρρύνει τὴν ἀνάπτυξη τῆς δραστηριότητας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴ διατήρηση τῆς εἰρήνης.

2. Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναγνωρίζουν ὅτι πρὸς τὸ σκοπὸ ἐξασφαλίσεως τῆς πλήρους ἄσκησης τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ:

α) Ἡ βασικὴ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ νὰ παρέχεται σὲ ὅλους δωρεάν.

β) Ἡ μέση ἐκπαίδευση, μὲ τὶς διάφορες μορφές της, στὴν ὁποία περιλαμβάνεται καὶ ἡ τεχνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ γενικεύεται, ὥστε νὰ καθίσταται εὐχερὴς σὲ ὅλους μὲ ὅλα τὰ κατάλληλα μέσα καὶ μάλιστα μὲ τὴν προοδευτικὴ θέσπιση τῆς δωρεὰν παιδείας.

γ) Ἡ ἀνώτερη ἐκπαίδευση πρέπει νὰ παρέχεται σὲ ὅλους ἰσότιμα, ἀνάλογα μὲ τὶς ἱκανότητες καθενός, μὲ ὅλα τὰ κατάλληλα μέσα καὶ μάλιστα μὲ τὴν προοδευτικὴ θέσπιση τῆς δωρεὰν παιδείας.

δ) Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευση πρέπει νὰ προάγεται ἢ νὰ ἐντείνεται κατὰ τὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ γι' αὐτοὺς ποὺ δὲν ἔχουν λάβει βασικὴ ἐκπαίδευση ἢ δὲν τὴν ἔχουν συμπληρώσει.

ε) Πρέπει νὰ ἐπιδιωχθεῖ ἐνεργὰ ἡ ἀνάπτυξη συστήματος σχολείων γιὰ ὅλες τὶς βαθμίδες, να δημιουργηθεῖ ἐπαρκὲς σύστημα ὑποτροφιῶν καὶ νὰ βελτιωθεῖ κατὰ τρόπο μόνιμο ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

3. Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωση νὰ σέβονται τὴν ἐλευθερία τῶν γονέων καί, ἐνδεχόμενα, τῶν νόμιμων κηδεμόνων, νὰ ἐκλέγουν γιὰ τὰ παιδιά τους ἱδρύματα ποὺ δὲν ἀνήκουν ἢ δὲν ὑπάγονται στὸ Δημόσιο, ἀλλὰ ἀνταποκρίνονται στὰ ὁριζόμενα ἀπὸ τὸ κράτος ἢ ἐγκεκριμένα ἐλάχιστα ὅρια ἐκπαίδευσης καὶ νὰ ἐξασφαλίζουν τὴ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ μόρφωση τῶν παιδιῶν τους σύμφωνα πρὸς τὶς ἴδιες τους πεποιθήσεις.

4. Καμιὰ ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἑρμηνευθεῖ ὅτι θίγει τὴν ἐλευθερία τῶν φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων νὰ ἱδρύουν καὶ διευθύνουν ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς τηρήσεως τῶν ἀρχῶν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ὅτι ἡ παρεχομένη σ' αὐτὰ ἐκπαίδευση θὰ εἶναι σύμφωνη πρὸς τὰ ἐλάχιστα ὅρια καὶ πρότυπα ποὺ τάσσονται ἀπὸ τὸ κράτος.

Ἄρθρο 14.

Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος, τὸ ὁποῖο κατὰ τὸ χρόνο ποὺ συμβλήθηκε δὲν μποροῦσε ἀκόμη νὰ ἐξασφαλίσει μέσα στὴν ἐπικράτειά του ἢ σὲ ἐπικράτεια τῆς δικαιοδοσίας του τὴν ὑποχρεωτικὴ καὶ δωρεὰν παιδεία σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴ στοιχειώδη ἐκπαίδευση, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωση νὰ συντάξει καὶ ἐγκρίνει σὲ προθεσμία δύο ἐτῶν λεπτομερὲς πρόγραμμα τῶν μέτρων ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν προοδευτικὴ πραγματοποίηση, μέσα σὲ λογικὸ ἀριθμὸ ἐτῶν, ποὺ ὁρίζεται στὸ πρόγραμμα, τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ὑποχρεωτικῆς καὶ δωρεὰν στοιχειώδους παιδείας, γιὰ ὅλους.

Ἄρθρο 15.

1. Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἀναγνωρίζουν σὲ ὅλους τὸ δικαίωμα:

α) Συμμετοχῆς στὴν ἐπιμορφωτικὴ ζωή,

β) Νὰ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ πρόοδο καὶ τὶς ἐφαρμογές της,

γ) Νὰ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὴν προστασία τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἀπὸ κάθε ἐπιστημονικό, φιλολογικὸ ἢ καλλιτεχνικὸ ἔργο τους.

2. Τὰ μέτρα ποὺ θὰ λάβουν τὰ συμβαλλόμενα κράτη γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς πλήρους ἄσκησης τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνουν τὰ ἀπαιτούμενα γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς συντήρησης, τῆς ἀνάπτυξης καὶ τῆς μετάδοσης τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς μόρφωσης.

3. Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωση νὰ σεβαστοῦν τὴν ἀπαραίτητη ἐλευθερία στὶς ἐπιστημονικὲς ἔρευνες καὶ δημιουργικὲς δραστηριότητες.

4. Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναγνωρίζουν τὰ ὠφελήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν ἐνθάρρυνση καὶ ἀνάπτυξη τῆς συνεργασίας καὶ τὶς διεθνεῖς ἐπαφὲς στὸν τομέα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς μορφώσεως.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Ἄρθρο 16.

1. Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωση νὰ ὑποβάλουν, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ μέρους αὐτοῦ τοῦ συμφώνου, ἐκθέσεις γιὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν θεσπίσει καὶ γιὰ τὴν πρόοδο, ποὺ θὰ ἔχουν πραγματοποιήσει γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀναγνωριζόμενων στὸ Σύμφωνο δικαιωμάτων.

2. α) Ὅλες οἱ ἐκθέσεις ἀπευθύνονται στὸ Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὁ ὁποῖος κοινοποιεῖ ἀντίγραφά τους στὸ Οἰκονομικὸ καὶ Κοινωνικὸ Συμβούλιο γιὰ ἐξέταση, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Συμφώνου αὐτοῦ.

β) Ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν διαβιβάζει ἀκόμη στοὺς εἰδικευμένους ὀργανισμοὺς ἀντίγραφα ἐκθέσεων ἢ συναφῶν τμημάτων τῶν ἐκθέσεων, οἱ ὁποῖες ἔχουν ὑποβληθεῖ ἀπὸ τὰ συμβαλλόμενα μὲ τὸ παρὸν Κράτη ποὺ εἶναι καὶ μέλη αὐτῶν τῶν εἰδικευμένων ὀργανισμῶν, κατὰ τὸ μέρος ποὺ οἱ ἐκθέσεις αὐτὲς ἢ τὰ τμήματα αὐτῶν ἀφοροῦν σὲ θέματα τῆς ἁρμοδιότητας τῶν ὀργανισμῶν αὐτῶν, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἀντίστοιχων καταστατικῶν τους.

Ἄρθρο 17.

1. Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ὑποβάλλουν τὶς ἐκθέσεις τους σταδιακά, σύμφωνα μὲ ἕνα πρόγραμμα ποὺ θὰ συνταχθεῖ ἀπὸ τὸ Οἰκονομικὸ καὶ Κοινωνικὸ Συμβούλιο σὲ προθεσμία ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τότε ποὺ θὰ ἀρχίσει νὰ ἰσχύει τὸ Σύμφωνο αὐτὸ καὶ μετὰ ἀπὸ συνεννόηση μὲ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τοὺς ἐνδιαφερόμενους ὀργανισμούς.

2. Στὶς ἐκθέσεις ἀναφέρονται οἱ παράγοντες καὶ οἱ δυσχέρειες ποὺ ἐμποδίζουν τὰ συμβαλλόμενα Κράτη νὰ ἐκπληρώσουν ἐξ ὁλοκλήρου τὶς ὑποχρεώσεις τους ἀπὸ τὸ Σύμφωνο αὐτό.

3. Στὴν περίπτωση κατὰ τὴν ὁποία σχετικὰ στοιχεῖα ἔχουν δοθεῖ στὸν Ὀργανισμὸ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ σὲ εἰδικευμένο ὀργανισμὸ ἀπὸ συμβαλλόμενο Κράτος, δὲν ἀπαιτεῖται ἀναμετάδοση τῶν στοιχείων αὐτῶν διότι ἀρκεῖ στὴν περίπτωση αὐτὴ συγκεκριμένη μνεία αὐτῶν.

Ἄρθρο 18.

Σύμφωνα μὲ τὶς εὐθύνες ποὺ ἀναθέτονται σ' αὐτὸ ἀπὸ τὸν καταστατικὸ χάρτη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μέσα στὰ πλαίσια τῶν ἀνθρώπινων δικαιωμάτων καὶ βασικῶν ἐλευθεριῶν, τὸ Οἰκο-

νομικὸ καὶ Κοινωνικὸ Συμβούλιο μπορεῖ νὰ συνάψει συμφωνίες μὲ τοὺς εἰδικευμένους ὀργανισμοὺς γιὰ τὴν ὑποβολὴ ἀπ' αὐτοὺς ἐκθέσεων γιὰ τὴν πρόοδο ποὺ πέτυχαν ὡς πρὸς τὴν τήρηση διατάξεων τοῦ Συμφώνου τούτου, μέσα στὰ πλαίσια τῆς δραστηριότητάς τους. Στὶς ἐκθέσεις αὐτὲς διαλαμβάνονται καὶ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων καὶ εἰσηγήσεων τῶν ἁρμόδιων ὀργάνων εἰδικευμένων ὀργανισμῶν σχετικὰ μὲ τὴν πραγμάτωση τῶν σκοπῶν αὐτῶν.

Ἄρθρο 19.

Τὸ Οἰκονομικὸ καὶ Κοινωνικὸ Συμβούλιο μπορεῖ νὰ ἀποστείλει στὴν ἐπιτροπὴ ανθρώπινων δικαιωμάτων γιὰ μελέτη καὶ γενικὴ σύσταση ἢ γιὰ ἐνημέρωση ἐνδεχόμενα, τὶς ἐκθέσεις γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τὶς ὁποῖες διαβιβάζουν τὰ κράτη σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 17 καὶ τὶς ἐκθέσεις γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ποὺ ὑποβάλλουν σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 18 οἱ εἰδικευμένοι ὀργανισμοί.

Ἄρθρο 20.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰδικευμένοι ὀργανισμοὶ μποροῦν νὰ ὑποβάλλουν στὸ Οἰκονομικὸ καὶ Κοινωνικὸ Συμβούλιο παρατηρήσεις γιὰ κάθε γενικὴ σύσταση σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 19 ποὺ ὑποβάλλεται σὲ ἔκθεση τῆς ἐπιτροπῆς ἀνθρώπινων δικαιωμάτων ἢ σὲ ὁποιοδήποτε ἔγγραφο ἀναφερόμενο στὴν ἔκθεση αὐτή.

Ἄρθρο 21.

Τὸ Οἰκονομικὸ καὶ Κοινωνικὸ Συμβούλιο μπορεῖ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ νὰ ὑποβάλλει στὴ Γενικὴ Συνέλευση ἐκθέσεις ποὺ περιλαμβάνουν συστάσεις γενικοῦ χαρακτήρα καὶ περίληψη τῶν πληροφοριῶν ποὺ ἔχουν ληφθεῖ ἀπὸ τὰ συμβαλλόμενα κράτη καὶ τοὺς εἰδικευμένους ὀργανισμούς, γιὰ τὰ μέτρα ποὺ ἔχουν θεσπισθεῖ καὶ τὴν πρόοδο ποὺ ἔχει πραγματοποιηθεῖ γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀναγνωριζόμενων μὲ τὸ Σύμφωνο αὐτὸ δικαιωμάτων.

Ἄρθρο 22.

Τὸ Οἰκονομικὸ καὶ Κοινωνικὸ Συμβούλιο μπορεῖ νὰ προσελκύσει τὴν προσοχὴ τῶν ὑπόλοιπων ὀργάνων τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τῶν βοηθητικῶν ὀργάνων τους καὶ τῶν ἐνδιαφερόμενων εἰδικευμένων ὀργανισμῶν, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν παροχὴ τεχνικῆς βοήθειας, σὲ θέμα ποὺ ἀναφέρεται στὶς ἐκθέσεις, σύμφωνα μὲ τὸ μέρος αὐτό, ποὺ μπορεῖ νὰ βοηθήσει καθένα ὀργανισμὸ νὰ ἀποφασίσει στὰ πλαίσια τῆς ἁρμοδιότητάς του, γιὰ τὴ σκοπιμότητα κατάλληλων διεθνῶν μέτρων ποὺ μποροῦν νὰ συμβάλλουν στὴν ἀποτελεσματικὴ καὶ προοδευτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Συμφώνου αὐτοῦ.

Ἄρθρο 23.

Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνοῦν ὅτι τὰ μέτρα διεθνοῦς τάξεως ποὺ προορίζονται νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν πραγματοποίηση τῶν δικαιωμάτων, ποὺ ἀναγνωρίζονται μὲ τὸ παρόν, περιλαμβάνουν εἰδικότερα τὴ σύναψη συμβάσεων, τὴν ἔγκριση εἰσηγήσεων, τὴν παροχὴ τεχνικῆς βοήθειας καὶ τὴν ὀργάνωση, σὲ συνεργασία μὲ τὶς ἐνδιαφερόμενες κυβερνήσεις, περιφερειακῶν συνόδων καὶ τεχνικῶν συνόδων συμβουλευτικοῦ χαρακτήρα, συγχρόνως δὲ καὶ μελετῶν.

Ἄρθρο 24.

Καμιὰ ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Συμφώνου αὐτοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἑρμηνευθεῖ ὅτι θίγει τὶς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῶν καταστατικῶν τῶν εἰδικευμένων ὀργανισμῶν, ὅπου καθορίζονται οἱ ἀντίστοιχες εὐθύνες τῶν διάφορων ὀργάνων τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῶν εἰδικευμένων ὀργανισμῶν σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὰ ἀναφερόμενα στὸ παρὸν Σύμφωνο θέματα.

Ἄρθρο 25.

Καμιὰ διάταξη τοῦ συμφώνου αὐτοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἑρμηνευθεῖ ἔτσι ὥστε νὰ βλάπτεται τὸ ἔμφυτο δικαίωμα ὅλων τῶν λαῶν νὰ ἀπολαμβάνουν καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν ὁλοκληρωτικὰ καὶ ἐλεύθερα τὸν πλοῦτο καὶ τοὺς φυσικούς τους πόρους.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Ἄρθρο 26.

1. Τὸ σύμφωνο αὐτὸ εἶναι ἀνοικτὸ γιὰ ὑπογραφὴ ἀπὸ ὅλα τὰ Κράτη - μέλη τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ ὁποιουδήποτε ἀπὸ τοὺς εἰδικευμένους ὀργανισμούς του, ἀπ' ὅλα τὰ συμβαλλόμενα Κράτη στὸ καταστατικὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου καὶ ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλο κράτος ποὺ προσκλήθηκε ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνέλευση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν νὰ γίνει μέλος στὸ Σύμφωνο.

2. Τὸ Σύμφωνο αὐτὸ ὑπόκειται σὲ ἐπικύρωση καὶ τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως κατατίθενται στὸ Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

3. Στὸ Σύμφωνο αὐτὸ μπορεῖ νὰ προσχωρήσει ὁποιοδήποτε Κράτος ποὺ ὁρίζεται στὴν παράγραφο 1 αὐτοῦ.

4. Ἡ προσχώρηση γίνεται μὲ τὴν κατάθεση ἐγγράφου προσχωρήσεως στὸ Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

5. Ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν γνωστοποιεῖ σὲ ὅλα τὰ Κράτη ποὺ ὑπέγραψαν ἢ προσχώρησαν στὸ Σύμφωνο τὰ σχετικὰ μὲ τὴν κατάθεση καθενὸς ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

Ἄρθρο 27.

1. Τὸ παρὸν Σύμφωνο θὰ ἀρχίσει νὰ ἰσχύει τρεῖς μῆνες ἀπὸ τὴν κατάθεση στὸ Γενικὸ Γραμματέα τοῦ ΟΗΕ τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

2. Γιὰ καθένα ἀπὸ τὰ Κράτη ποὺ προβαίνουν στὴν ἐπικύρωση ἢ προσχώρηση μετὰ τὴν κατάθεση τοῦ 35ου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, τὸ Σύμφωνο ἀρχίζει νὰ ἰσχύει μετὰ τὴν ἡμερομηνία καταθέσεως ἀπὸ αὐτὸ τοῦ ἐγγράφου ἐπικύρωσης ἢ προσχώρησης.

Ἄρθρο 28.

Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἔχουν ἐφαρμογὴ χωρὶς ὁποιονδήποτε περιορισμὸ ἢ ἐξαίρεση γιὰ ὅλες τὶς συστατικὲς μονάδες τῶν Ὁμοσπονδιακῶν Κρατῶν.

Ἄρθρο 29.

1. Ὁποιοδήποτε συμβαλλόμενο Κράτος μπορεῖ νὰ προτείνει τροποποίηση ἢ νὰ καταθέσει τὸ κείμενο αὐτῆς στὸ Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Ο.Η.Ε. Αὐτὸς μεταβιβάζει ὅλες τὶς προτάσεις τροποποιήσεως στὰ συμβαλλόμενα κράτη, ζητώντας νὰ διατυπώσουν τὴν ἐπιθυμία τους γιὰ σύγκληση διασκέψεως συμβαλλόμενων Κρατῶν, γιὰ ἐξέταση αὐτῶν τῶν σχεδίων καὶ ψηφοφορία. Ἐὰν τὸ ἕνα τρίτο τοὐλάχιστον ἀπὸ τὰ Κράτη ἀποφασίσουν γιὰ τὴ σύγκληση αὐτή, ὁ Γενικὸς Γραμματέας συγκαλεῖ τὴ διάσκεψη κάτω ἀπὸ τὴν κηδεμονία τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Κάθε τροποποίηση ποὺ ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῶν Κρατῶν ποὺ παρέστησαν καὶ ψήφισαν στὴ διάσκεψη ὑποβάλλεται γιὰ ἔγκριση στὴν Γενικὴ Συνέλευση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν τροποποιήσεων αὐτῶν ἀρχίζει ἀπὸ τότε ποὺ θὰ ἐγκριθοῦν ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνέλευση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀφοῦ γίνουν δεκτές, σύμφωνα μὲ τοὺς ἀντίστοιχους καταστατικοὺς κανονισμούς τους, ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῶν δύο τρίτων τῶν συμβαλλόμενων Κρατῶν.

3. Ἀφότου οἱ τροποποιήσεις αὐτὲς τεθοῦν σὲ ἰσχύ, γίνονται ὑποχρεωτικὲς γιὰ τὰ κράτη ποὺ τὶς ἔχουν ἀποδεχθεῖ, τὰ δὲ ὑπόλοιπα συμβαλλόμενα Κράτη δεσμεύονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Συμφώνου καὶ ἀπὸ κάθε προηγούμενη τροποποίηση τὴν ὁποία ἔχουν ἀποδεχθεῖ.

Ἄρθρο 30.

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς γνωστοποιήσεις ποὺ προβλέπονται στὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 26, ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἰδοποιεῖ ὅλα τὰ Κράτη ποὺ ἀναφέρονται στὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ:

α) περὶ τῶν ὑπογραφῶν ποὺ ἔχουν τεθεῖ στὸ παρὸν Σύμφωνο καὶ τῶν ἐγγράφων ἐπικυρώσεως καὶ προσχωρήσεως ποὺ ἔχουν κατατεθεῖ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 26.

β) γιὰ τὴν ἡμερομηνία ἀπὸ τὴν ὁποία ἀρχίζει νὰ ἰσχύει τὸ Σύμφωνο κατὰ τὸ ἄρθρο 27 καὶ γιὰ τὴν ἡμερομηνία ἀπὸ τὴν ὁποία ἀρχίζει ἡ ἰσχὺς τῶν τροποποιήσεων σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 29.

Ἄρθρο 31.

1. Τὸ Σύμφωνο αὐτό, τοῦ ὁποίου τὰ κείμενα στὴν Ἀγγλική, Κινέζικη, Ἱσπανική, Γαλλικὴ καὶ Ρώσικη ἔχουν τὴν ἴδια ἰσχύ, θὰ κατατεθεῖ στὸ ἀρχεῖο τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν διαβιβάζει κυρωμένο ἀντίγραφο τοῦ Συμφώνου σὲ ὅλα τὰ Κράτη ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 26.

Γιὰ τὴν πιστότητα τῶν παραπάνω, οἱ ὑπογραφόμενοι καὶ ἐπίσημα ἐξουσιοδοτημένοι γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸν ἀπὸ τὶς Κυβερνήσεις τους ὑπέγραψαν τὸ Σύμφωνο αὐτὸ ποὺ ἀνοίχτηκε γιὰ ὑπογραφὴ στὴ Νέα Ὑόρκη στὶς 19 Δεκεμβρίου 1966.

Ἄρθρο δεύτερο.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενον του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1985

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΥΡΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΕΥΑΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 19 Μαρτίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1533

Κύρωση Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση που αφορά το συμβόλαιο για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων (C.M.R.).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το πρωτόκολλο που υπογράφτηκε στη Γενεύη στις 5 Ιουλίου 1978, με το οποίο τροποποιείται και συμπληρώνεται το άρθρο 23 της Σύμβασης που αφορά το Συμβόλαιο για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων (C.M.R.) και του οποίου το κείμενο σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική, έχει ως εξής:

PROTOCOLE A LA CONVENTION RELATIVE AU CONTRAT DE TRANSPORT INTERNATIONAL DE MARCHANDISES PAR ROUTE (CMR)

LES PARTIES AU PRESENT PROTOCOLE,
ETANT PARTIES à la Convention relative au contrat de transport international de marchandises par route (CMR), en date, à Geneve, du 19 mai 1956,
SONT CONVENUES de ce qui suit:

Article 1

Aux fins du présent Protocole, «Convention» signifie la Convention relative au contrat de transport international de marchandises par route (CMR).

Article 2

L'article 23 de la Convention est modifié comme suit:

1) Le paragraphe 3 est remplacé par le texte suivant: «3. Toutefois, l'indemnité ne peut dépasser 8,33 unités de compte par kilogramme du poids brut manquant.»

2) A la fin de cet article, les paragraphes 7, 8 et 9 suivants sont ajoutés:

«7. L'unité de compte mentionnée dans la présente Convention est le Droit de tirage spécial tel que défini par le Fonds monétaire international. Le montant visé au paragraphe 3 du présent article est converti dans la monnaie nationale de l'Etat dont relève le tribunal saisi du litige sur la base de la valeur de cette monnaie à la date du jugement ou à la date adoptée d'un commun accord par les parties. La valeur, en Droit de tirage spécial, de la monnaie nationale d'un Etat qui est membre du Fonds monétaire international, est calculée selon la méthode d'évaluation appliquée par le Fonds monétaire international à la date en question pour ses propres opérations et transactions. La valeur, en Droit de tirage spécial, de la monnaie nationale d'un Etat qui n'est pas membre du Fonds monétaire international, est calculée de la façon déterminée par cet Etat.
8. Toutefois, un Etat qui n'est pas membre du Fonds monétaire international et dont la législation ne permet pas d'appliquer les dispositions du paragraphe 7 du présent article peut, au moment de la ratification du

Protocole à la CMR ou de l'adhésion à celui-ci; ou à tout moment ultérieur, déclarer que la limite de la responsabilité prévue au paragraphe 3 du présent article et applicable sur son territoire est fixée à 25 unités monétaires. L'unité monétaire dont il est question dans le présent paragraphe correspond à 10/31 de gramme d'or au titre de neuf cents millièmes de fin. La conversion en monnaie nationale du montant indiqué dans le présent paragraphe s'effectue conformément à la législation de l'Etat concerné.

9. Le calcul mentionné à la dernière phrase du paragraphe 7, et la conversion mentionnée au paragraphe 8, du présent article doivent être faits de façon à exprimer en monnaie nationale de l'Etat la même valeur réelle, dans la mesure du possible, que celle exprimée en unités de compte au paragraphe 3 du présent article. Lors du dépôt d'un instrument visé à l'article 3 du Protocole à la CMR et chaque fois qu'un changement se produit dans leur méthode de calcul ou dans la valeur de leur monnaie nationale par rapport à l'unité de compte ou à l'unité monétaire, les Etats communiquent au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies leur méthode de calcul conformément au paragraphe 7, ou les résultats de la conversion conformément au paragraphe 8, du présent article, selon le cas.».

DISPOSITIONS FINALES

Article 3

1. Le présent Protocole sera ouvert à la signature des Etats qui sont signataires de la Convention ou y ont adhéré et qui sont soit membres de la Commission économique pour l'Europe, soit admis à cette Commission à titre consultatif conformément au paragraphe 8 du mandat de cette Commission.

2. Le présent Protocole restera ouvert à l'adhésion de tout Etat visé au paragraphe 1 du présent article et qui est Partie à la Convention.

3. Les Etats susceptibles de participer à certains travaux de la Commission économique pour l'Europe en application du paragraphe 11 du mandat de cette Commission et qui ont adhéré à la Convention peuvent devenir Parties contractantes au présent Protocole en y adhérant après son entrée en vigueur.

4. Le présent Protocole sera ouvert à la signature à Genève du 1er Septembre 1978 au 31 août 1979 inclus. Après cette date, il sera ouvert à l'adhésion.

5. Le présent Protocole est sujet à ratification après que l'Etat concerné aura ratifié la Convention ou y aura adhéré.

6. La ratification ou l'adhésion sera effectuée par le dépôt d'un instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

7. Tout instrument de ratification ou d'adhésion, déposé après l'entrée en vigueur d'un amendement au présent Protocole à l'égard de toutes les Parties contractantes ou après l'accomplissement de toutes les mesures requises pour l'entrée en vigueur de l'amendement à l'égard desdites Parties, est réputé s'appliquer au Protocole modifié par l'amendement.

Article 4

1. Le présent Protocole entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour après que cinq des Etats mentionnés aux paragraphes 1 et 2 de l'article 3 du présent Protocole auront déposé leur instrument de ratification ou d'adhésion.

2. Pour chaque Etat qui le ratifiera ou y adhérera après que cinq Etats auront déposé leur instrument de ratification ou d'adhésion, le présent Protocole entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra le dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion dudit Etat.

Article 5

1. Chaque Partie contractante pourra dénoncer le présent Protocole par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

2. La dénonciation prendra effet douze mois après la date à laquelle le Secrétaire général en aura reçu notification.

3. Toute Partie contractante qui cessera d'être Partie à la Convention cessera à la même d'être Partie au présent Protocole.

Article 6

Si, après l'entrée en vigueur du présent Protocole, le nombre de Parties contractantes se trouve, par suite de dénonciations, ramené à moins de cinq, le présent Protocole cessera d'être en vigueur à partir de la date à laquelle la dernière de ces dénonciations prendra effet. Il cessera également d'être en vigueur à partir de la date à laquelle la Convention elle-même cessera d'être en vigueur.

Article 7

1. Tout Etat pourra, lors du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion ou à tout moment ultérieur, déclarer, par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, que le présent Protocole sera applicable à tout ou partie des territoires qu'il représente sur le plan international et pour lesquels il a fait une déclaration conformément à l'article 46 de la Convention. Le présent Protocole sera applicable au territoire ou aux territoires mentionns dans la notification à dater du quatre-vingt-dixième jour après réception de cette notification par le Secrétaire général ou, si à ce jour le Protocole n'est pas encore entré en vigueur, à dater de son entrée en vigueur.

2. Tout Etat qui aura fait, conformément au paragraphe précédent, une déclaration ayant pour effet de rendre le présent Protocole applicable à un territoire qu'il représente sur le plan international pourra, conformément à l'article 5 ci-dessus, dénoncer le Protocole séparément en ce qui concerne ledit territoire.

Article 8

Tout différend entre deux ou plusieurs Parties contractantes touchant l'interprétation ou l'application du présent Protocole que les Parties n'auraient pu régler par voie de négociations ou par un autre mode de règlement pourra être porté, à la requête d'une quelconque des Parties contractantes intéressées, devant la Cour internationale de Justice, pour être tranché par elle.

Article 9

1. Chaque Partie contractante pourra, au moment où elle signera ou ratifiera le présent Protocole ou y adhérera, déclarer par une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qu'elle ne se considère pas liée par l'article 8 du présent Protocole. Les autres Parties contractantes ne seront pas liées par l'article 8 envers toute Partie contractante qui aura formulé une telle réserve.

2. La déclaration visée au paragraphe 1 du présent article pourra être retirée à tout moment par une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

3. Aucune autre réserve au présent Protocole ne sera admise.

Article 10

1. Après que le présent Protocole aura été en vigueur pendant trois ans, toute Partie contractante pourra, par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, demander la convocation d'une conférence à l'effet de réviser le présent Protocole. Le Secrétaire général notifiera cette demande à toutes les Parties contractantes et convoquera une conférence de révision si, dans un délai de quatre mois à dater de la notification adressée par lui, le quart au moins des Parties contractantes lui signifient leur assentiment à cette demande.

2. Si une conférence est convoquée conformément au paragraphe précédent, le Secrétaire général en avisera toutes les Parties contractantes et les invitera à présenter, dans un délai de trois mois, les propositions qu'elles souhaiteraient voir examiner par la Conférence. Le Secrétaire général communiquera à toutes les Parties contractantes l'ordre du jour provisoire de la Conférence, ainsi que le texte de ces propositions, trois mois au moins avant la date d'ouverture de la Conférence.

3. Le Secrétaire général invitera à toute conférence convoquée conformément au présent article tous les Etats visés aux paragraphes 1 et 2 de l'article 3, ainsi que les Etats devenus Parties contractantes en application du paragraphe 3 de l'article 3 du présent Protocole.

Article 11

Outre les notification prévues à l'article 10, le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifiera aux Etats visés aux paragraphes 1 et 2 de l'article 3, ainsi qu'aux Etats devenus Parties contractantes en application du paragraphe 3 de l'article 3 du présent Protocole :

a) les ratifications et adhésions en vertu de l'article 3,

b) les dates auxquelles le présent Protocole entrera en vigueur conformément à l'article 4,

c) les communications reçues en vertu de l'alinéa 2) de l'article 2,

d) les dénonciations en vertu de l'article 5,

e) l'abrogation du présent Protocole conformément à l'article 6,

f) les notifications reçues conformément à l'article 7,

g) les déclarations et notifications reçues conformément aux paragraphes 1 et 2 de l'article 9.

Article 12

Après le 31 août 1979, l'original du présent Protocole sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui en transmettra des copies certifiées conformes à chacun des Etats visés aux paragraphes 1, 2 et 3 de l'article 3 du présent Protocole.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΔΙΚΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ (CMR)

Τα Μέρη στο Πρωτόκολλο αυτό, που είναι Μέρη στη Σύμβαση που αφορά το συμβόλαιο της Διεθνούς Οδικής Μεταφοράς των εμπορευμάτων (CMR), Γενεύη 19.5.1956,

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ τα ακόλουθα:

Άρθρο 1.

Για τους σκοπούς του Πρωτοκόλλου αυτού, «Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση που αφορά το συμβόλαιο της διεθνούς οδικής μεταφοράς των εμπορευμάτων (CMR).

Άρθρο 2.

Το άρθρο 23 της Σύμβασης τροποποιείται ως εξής:

1) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Πάντως η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβεί τις 8,33 μονάδες λογαριασμού κατά χιλιόγραμμο του ελλείποντος μικτού βάρους».

2) Στο τέλος του άρθρου αυτού προστίθενται οι ακόλουθοι παράγραφοι 7,8 και 9.

«7. Η αναφερόμενη στη Σύμβαση αυτή μονάδα λογαριασμού είναι το ειδικό τραβηκτικό δικαίωμα, όπως αυτό ορίζεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Το αναφερόμενο στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού ποσό μετατρέπεται στο εθνικό νόμισμα του κράτους από το οποίο εξαρτάται το δικαστήριο που επιλήφθηκε της διαφοράς, με βάση την αξία του νομίσματος αυτού κατά την ημερομηνία της δικαστικής απόφασης ή την υιοθετηθείσα ημερομηνία με κοινή συμφωνία των μερών.

Η αξία, σε ειδικό τραβηκτικό δικαίωμα, του εθνικού νομίσματος ενός Κράτους — Μέλους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο υπολογισμού που εφαρμόζεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κατά την ημερομηνία αυτή για τις πράξεις και τις συναλλαγές του. Η αξία, σε ειδικό τραβηκτικό δικαίωμα, του εθνικού νομίσματος ενός Κράτους μη μέλους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου υπολογίζεται σύμφωνα με τον τρόπο που καθορίζεται από το κράτος αυτό.

8. Πάντως, ένα κράτος, μη μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του οποίου η νομοθεσία δεν επιτρέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 7 του άρθρου αυτού, μπορεί, κατά τη στιγμή της επικύρωσης του Πρωτοκόλλου στην C.M.R. ή της προσχώρησης σ' αυτή ή οποτεδήποτε άλλοτε, να δηλώσει ότι το όριο της ευθύνης που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού και που εφαρμόζεται στο έδαφός του ορίζεται σε 25 νομισματικές μονάδες. Η μονάδα αυτή αντιστοιχεί με 10/31 γραμμάρια χρυσού στον τίτλο των εννιακοσίων χιλιοστών λεπτότητας. Η μετατροπή σε εθνικό νόμισμα του αναφερόμενου στην παράγραφο αυτή ποσού ενεργείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού.

9. Ο αναφερόμενος στην τελευταία φράση της παραγράφου 7 υπολογισμός και η αναφερόμενη στην παράγραφο 8 του άρθρου αυτού μετατροπή πρέπει να γίνουν κατά τρόπο ώστε η αυτή πραγματική αξία να εκφραστεί στο εθνικό νόμισμα του κράτους, στο μέτρο του δυνατού, όπως η αξία η εκφρασθείσα σε μονάδες λογαριασμού στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού.

Κατά την κατάθεση ενός εγγράφου, αναφερόμενου στο άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου της CMR και κάθε φορά που γίνεται αλλαγή στη μέθοδο υπολογισμού ή στην αξία του εθνικού τους νομίσματος γενικά σε σχέση με τη μονάδα λογαριασμού ή τη νομισματική μονάδα, τα κράτη κοινοποιούν στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών τη μέθοδό τους υπολογισμού, σύμφωνα με την παράγραφο 7 ή τα αποτελέσματα της μετατροπής σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου αυτού, ανάλογα με την περίπτωση».

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 3.

1. Το Πρωτόκολλο αυτό θα είναι ανοικτό για υπογραφή από τα Κράτη που υπέγραψαν τη Σύμβαση ή που προσχώρησαν σ' αυτή και που είναι είτε μέλη της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη είτε έγιναν δεκτά στην Επιτροπή αυτή με συμβουλευτικό τύπο, σύμφωνα με την παράγραφο 8 της εντολής της Επιτροπής αυτής.

2. Το Πρωτόκολλο αυτό θα παραμείνει ανοικτό για την προσχώρηση κάθε κράτους αναφερόμενου στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και το οποίο είναι Μέρος στη Σύμβαση.

3. Τα Κράτη που μπορούν να συμμετάσχουν σε ορισμένες εργασίες της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, σε

εφαρμογή της παραγράφου 11 της εντολής της Επιτροπής αυτής και τα οποία έχουν προσχωρήσει στη Σύμβαση μπορούν να καταστούν Συμβαλλόμενα Μέρη στο Πρωτόκολλο αυτό, προσχωρώντας σ' αυτό μετά τη θέση του σε ισχύ.

4. Το Πρωτόκολλο αυτό θα είναι ανοικτό για υπογραφή στη Γενεύη από 1 Σεπτεμβρίου 1978 έως και 31 Αυγούστου 1979. Μετά την ημερομηνία αυτή θα είναι ανοικτό για προσχώρηση.

5. Το Πρωτόκολλο αυτό υπόκειται σε επικύρωση αφού το ενδιαφερόμενο Κράτος θα έχει επικυρώσει τη Σύμβαση ή θα έχει προσχωρήσει σ' αυτή.

6. Η επικύρωση ή προσχώρηση θα γίνεται με την κατάθεση ενός εγγράφου στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

7. Κάθε έγγραφο επικύρωσης ή προσχώρησης, που κατατίθεται μετά τη θέση σε ισχύ μιας τροποποίησης στο Πρωτόκολλο αυτό σχετικής προς όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη ή μετά την εκπλήρωση όλων των απαιτούμενων μέτρων για τη θέση σε ισχύ της τροποποίησης της σχετικής προς τα εν λόγω Μέρη, θεωρείται ότι εφαρμόζεται στο τροποποιηθέν από την τροπολογία Πρωτόκολλο.

'Αρθρο 4.

1. Το Πρωτόκολλο αυτό θα τεθεί σε ισχύ την 90κοστή ημέρα μετά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης από πέντε από τα Κράτη που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου αυτού.

2. Για κάθε κράτος που θα το επικυρώσει ή θα προσχωρήσει σ' αυτό μετά την κατάθεση από 5 Κράτη του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης το Πρωτόκολλο αυτό θα τεθεί σε ισχύ την 90κοστή ημέρα μετά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης του κράτους αυτού.

'Αρθρο 5.

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα μπορεί να καταγγείλει το Πρωτόκολλο αυτό με γνωστοποίηση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

2. Η καταγγελία θα τεθεί σε ισχύ 12 μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο Γενικός Γραμματέας θα έχει λάβει γνωστοποίηση.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος που θα παύει να αποτελεί Μέρος της Σύμβασης, θα παύει κατά την ίδια ημερομηνία να αποτελεί Μέρος του Πρωτοκόλλου αυτού.

'Αρθρο 6.

Αν, μετά τη θέση σε ισχύ του Πρωτοκόλλου αυτού, ο αριθμός των Συμβαλλόμενων Μερών βρεθεί, μετά από καταγγελίες, υποβιβασμένος σε λιγότερα των πέντε, το Πρωτόκολλο αυτό παύει να ισχύει από την ημερομηνία που η τελευταία καταγγελία γίνεται έγκυρη. Το Πρωτόκολλο παύει επίσης να ισχύει από την ημερομηνία που η Σύμβαση θα παύσει να ισχύει.

'Αρθρο 7.

1. Κάθε κράτος μπορεί να δηλώσει κατά την κατάθεση του εγγράφου του επικύρωσης ή προσχώρησης ή οποτεδήποτε άλλοτε με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ότι το Πρωτόκολλο αυτό θα εφαρμόζεται σε όλα ή σε μερικά από τα εδάφη που αντιπροσωπεύει στο διεθνές πεδίο και για τα οποία έκανε μια δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 46 της Σύμβασης. Το Πρωτόκολλο αυτό θα εφαρμόζεται στο έδαφος ή στα εδάφη που αναφέρονται στη γνωστοποίηση από την 90κοστή ημέρα μετά τη λήψη της γνωστοποίησης αυτής από το Γενικό Γραμματέα ή, αν το Πρωτόκολλο μέχρι εκείνη την ημέρα δεν έχει τεθεί ακόμη σε ισχύ, από την ημερομηνία της θέσης του σε ισχύ.

2. Κάθε κράτος, που θα έχει κάνει σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο μία δήλωση που αποσκοπεί στο να καταστήσει το Πρωτόκολλο αυτό εφαρμόσιμο σ' ένα έδαφος το οποίο αντιπροσωπεύει στο διεθνές πεδίο, μπορεί να καταγγείλει χωριστά το Πρωτόκολλο σε ό,τι αφορά το εν λόγω έδαφος, σύμφωνα με το παραπάνω άρθρο 5.

'Αρθρο 8.

Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Συμβαλλομένων Μερών σχετική με την ερμηνεία ή την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου αυτού, την οποία τα Μέρη δεν θα μπορούσαν να ρυθμίσουν με διαπραγματεύσεις ή με άλλο τρόπο διακανονισμού, θα μπορεί να φέρεται, μετά από αίτηση οιουδήποτε ενδιαφερόμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, ενώπιον του Διεθνούς Ανώτατου Δικαστηρίου, ώστε να λυθεί από αυτό.

'Αρθρο 9.

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί κατά τη στιγμή της υπογραφής ή της επικύρωσης του Πρωτοκόλλου αυτού ή της προσχώρησής του σ' αυτό να δηλώσει με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ότι δεν θεωρεί τον εαυτό του δεσμευμένο από το άρθρο 8 του Πρωτοκόλλου αυτού. Τα λοιπά Συμβαλλόμενα Μέρη δεν θα δεσμεύονται από το άρθρο 8 ως προς κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος που θα έχει διατυπώσει μια τέτοια επιφύλαξη.

2. Η δήλωση που αναφέρεται στη παράγραφο 1 του άρθρου αυτού θα μπορεί να αποσύρεται οποτεδήποτε με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

3. Καμιά άλλη επιφύλαξη έναντι του Πρωτοκόλλου αυτού δεν θα γίνεται δεκτή.

'Αρθρο 10.

1. Μετά την τριετή ισχύ του Πρωτοκόλλου αυτού κάθε συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, να ζητήσει τη σύγκληση μιας διάσκεψης για το σκοπό αναθεώρησης του Πρωτοκόλλου αυτού.

Ο Γενικός Γραμματέας γνωστοποιεί την αίτηση αυτή σε όλα τα συμβαλλόμενα Μέρη και συγκαλεί μια διάσκεψη αναθεώρησης, εφόσον, μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία της γνωστοποίησης που απηύθυνε, τουλάχιστον το 1/4 των Συμβαλλόμενων Μερών του έχουν κοινοποιήσει τη συγκατάθεσή τους ως προς την αίτηση.

2. Αν συγκληθεί μια διάσκεψη σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, ο Γενικός Γραμματέας ειδοποιεί σχετικά όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη και τα καλεί να υποβάλουν, μέσα σε 3 μήνες, τις προτάσεις που επιθυμούν να εξετάσει η Διάσκεψη.

Ο Γενικός Γραμματέας κοινοποιεί σε όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη την προσωρινή ημερήσια διάταξη της Διάσκεψης, καθώς και το κείμενο των προτάσεων αυτών, τουλάχιστον 3 μήνες πριν από την ημερομηνία έναρξης της Διάσκεψης.

Ο Γενικός Γραμματέας καλεί σε κάθε συγκαλούμενη διάσκεψη, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, όλα τα κράτη που μνημονεύονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3 καθώς και τα κράτη που κατέστησαν Συμβαλλόμενα Μέρη σε εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου αυτού.

Άρθρο 11.

Εκτός από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 10 γνωστοποιήσεις, ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών γνωστοποιεί στα κράτη που μνημονεύονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3 καθώς και στα κράτη που κατέστησαν Συμβαλλόμενα Μέρη σε εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου αυτού:

α) τις επικυρώσεις και προσχωρήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 3,

β) τις ημερομηνίες κατά τις οποίες το Πρωτόκολλο αυτό θα τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 4,

γ) τις κοινοποιήσεις που ελήφθησαν σύμφωνα με το εδάφιο 2 του άρθρου 2,

δ) τις καταγγελίες σύμφωνα με το άρθρο 5,

ε) την κατάργηση του Πρωτοκόλλου αυτού σύμφωνα με το άρθρο 6,

στ) τις γνωστοποιήσεις που ελήφθησαν σύμφωνα με το άρθρο 7,

ζ) τις δηλώσεις και γνωστοποιήσεις που ελήφθησαν σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 9.

Άρθρο 12.

Μετά τις 31 Αυγούστου 1979, το πρωτότυπο του Πρωτοκόλλου αυτού θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα διαβιβάσει κυρωμένα αντίγραφα αυτού σε κάθε κράτος που μνημονεύεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου αυτού.

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενον του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1985

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΥΡΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	**ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ**

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 19 Μαρτίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1534

Κύρωση Συμφωνίας για την κατασκευή και συμπαραγωγή αποθετών Ελλάδας - Τσεχοσλοβακίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία για την κατασκευή και συμπαραγωγή αποθετών μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας που υπογράφτηκε στη Αθήνα στις 13.5.1983 και της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, νομίμως εκπροσωπουμένης από τον Υπουργό Αναπληρωτή Εθνικής Οικονομίας κ. Γιάννη Ποττάκη και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλαβακίας, νομίμως εκπροσωπουμένης από τον Υπουργό Εξωτερικού Εμπορίου κ. Bohumil Urban, συμφωνήθηκαν τα ακόλουθα:

1. Η Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας αναλαμβάνει την κατασκευή τριών (3) αποθετών για τη ΔΕΗ, σύμφωνα με τους όρους της ήδη υπάρχουσας προσφοράς της, την οποία βελτιώνει ως προς την τιμή κατά 4%. Η παρεχόμενη έκπτωση αφορά και τη συμμετοχή των Ναυπηγείων Ελευσίνας.

2. Η Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας αναλαμβάνει την υποχρέωση της συμπαραγωγής δύο (2) αποθετών, παραγγελίας της Σοβιετικής Ένωσης, με τα Ναυπηγεία Ελευσίνας και κατά τους όρους και την αναλογία συμμετοχής, που ισχύει για τους ανωτέρω τρεις ελληνικούς αποθέτες. Σε περίπτωση που ανατεθούν στη Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας δύο ακόμη αποθέτες της Σοβιετικής Ένωσης, η παρούσα συμφωνία ισχύει και γι' αυτούς.

3. Οι δύο πλευρές συμφωνούν για τη μακροχρόνια συνεργασία τους στην κατασκευή εξοπλισμού ορυχείων (εκσκαφείς, αποθέτες, ταινιόδρομοι) για την κάλυψη των αναγκών της Σοβιετικής Ένωσης και της Κίνας. Το ποσοστό συμμετοχής της ελληνικής πλευράς δεν θα είναι μικρότερο από 30%.

4. Η αξία της συμμετοχής της τσεχοσλοβακικής πλευράς στην κατασκευή των τριών αποθετών της ΔΕΗ θα καλυφθεί με την εξαγωγή εγχώριων ελληνικών προϊόντων

Αθήνα, 13 Μαΐου 1983

Για την Ελληνική Δημοκρατία
Ο Υπουργός Αναπληρωτής Εθνικής Οικονομίας
ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΠΟΤΤΑΚΗΣ

Για τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας
Ο Υπουργός Εξωτερικού Εμπορίου
BOHUMIL URBAN

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενον του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1985

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΥΡΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	**ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ	**ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 19 Μαρτίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ